

La República

Publicació del Casal Barcelona Vella d'Esquerra Republicana de Catalunya

Número 4 - Juliol 1989 - 100 pts / 6 FF

Editorial

Les eleccions com a (mal) exemple

Les eleccions al Parlament Europeu celebrades el propassat 15 de juny han demostrat un cop més que ERC està estancada. Ens movem dins aquest 3 per cent de l'electorat, lluny de qualsevol pretensió de partit amb pes real dins el nostre país.

La campanya passada, si és que podem parlar de campanya pròpiament dita, ha demostrat un cop més que, deixant de banda les vàlues individuals, el nostre partit no ha aclarit quin és el seu paper dins el panorama polític nacional: ¿què pretén, què proposa fora de les tan suades expressions que no desperten cap interès al ciutadà de "l'esquerra no dogmàtica" i de "l'independentisme pragmàtic, pacífic, democràtic, gradual, i (esperem no deixar cap adjectiu) metòdic"? D'aquesta manera, i malgrat els esforços personals del candidat, molta gent, fins i tot dels pocs que ens han votat, no saben quin treball li pertoca fer a Heribert

Barrera a Estrasburg.

I això és greu. Un partit que a hores d'ara no té definit el seu projecte a tots nivells (municipal, autonòmic, nacional, estatal, Europeu, etc) aquestes eleccions n'han estat un malhaurat bon exemple, i que, a sobre, no sap oferir una imatge identificadora, atractiva, d'esquerres i independentista i, per tant, engrescadora, és un partit condemnat al residualisme i, a mitjà termini, a l'extinció. I aquest no ha de ser, i n'estem segurs que no serà, el futur d'ERC.

En aquest proper congrés, tots els militants tenim la responsabilitat, històrica, que el projecte ideològic i la direcció del partit responguin a allò que Catalunya encara no té: l'esquerra normal que ens porti a ser un país normal, és a dir independent.

El Congrés està servit

Un cop passades les eleccions europees, s'obre de nou el debat de cara al proper Congrés. Sense deixar d'analitzar els resultats obtinguts en les votacions, hem de fer, amb poc temps i amb uns mesos d'estiu pel mig tot el debat previ a qualsevol Congrés. Debat sobre el contingut ideològic --ponències-- i debat sobre les persones que hem d'elegir perquè dirigeixin el partit durant els propers dos anys --eleccions de consellers nacionals i secretari general--, així com les reformes dels estatuts que es puguin plantejar.

Totes tres coses donen al Congrés una transcendència que no podem obviar. Des de La República farem tot allò que estigui al nostre abast per potenciar la discussió, així com la transparència organitzativa.

Per començar, aquest número està dividit en dues parts fonamentals: el balanç sobre els resultats electorals i la publicació d'una sèrie d'aportacions diverses que creiem que ajudaran a enriquir el debat ideològic de cara a les ponències que definitivament seran discutides i aprovades al Congrés. Tot parlant del Congrés també us facilitem un extracte de les parts més interessants del reglament que el Consell Nacional va aprovar el 17 de juny passat.

Completem el número amb una sèrie d'informacions breus i una especial menció als temes que aquests primers dies de juliol han sortit a l'opinió pública: la proposta d'inici de converses polítiques entre Terra Lliure i el Govern espanyol.